

عنوان مقاله:

بررسی صلاحیت بالینی پرسنل هوشبری بیمارستان علامه بهلول گناباد سال 1398 بر اساس مقیاس خود گزارش دهی

محل انتشار:

دومین همایش پژوهشی سالیانه دانشجویی اتاق عمل کشور (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

زهرا افشاری - دانشجوی کارشناسی پیوسته هوشبری دانشگاه علوم پزشکی گناباد، دانشکده پیراپزشکی، گروه هوشبری، کمیته تحقیقات دانشجویی

مائده سبحانی - دانشجوی کارشناسی پیوسته هوشبری دانشگاه علوم پزشکی گناباد، دانشکده پیراپزشکی، گروه هوشبری، کمیته تحقیقات دانشجویی

عاطفه حاجی زاده - دانشجوی کارشناسی پیوسته هوشبری دانشگاه علوم پزشکی گناباد، دانشکده پیراپزشکی، گروه هوشبری، کمیته تحقیقات دانشجویی

کوکب بصیری مقدم - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی گناباد، دانشکده پیراپزشکی، گروه تکنولوژی اتاق عمل، کمیته تحقیقات دانشجویی

خلاصه مقاله:

مقدمه: تضمین شایستگی بالینی پرسنل هوشبری که بزرگ ترین بخش ارائه دهندگان خدمات بهداشتی درمانی را تشکیل می دهند از اهمیت به سزایی برخوردار است. مدیران باید به طور مداوم شایستگی بالینی پرسنل خود را مورد ارزیابی قرار دهند تا از کیفیت و ایمنی مراقبت های ارائه شده اطمینان یابند. هدف از این مطالعه تعیین صلاحیت بالینی پرسنل هوشبری بیمارستان علامه بهلول گناباد بود. روش کار: در این مطالعه توصیفی تحلیلی کلیه پرسنل هوشبری که متمایل به شرکت در پژوهش بودند، به صورت سرشماری انتخاب شدند. جهت جمع اوری اطلاعات از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه محقق ساخته بر اساس متون علمی و مقالات موجود استفاده گردید. این پرسشنامه مشتمل بر 44 سوال در 6 حیطه: حوزه دانش عمومی (13 سوال)، حوزه عملکرد اخلاقی (4 سوال)، حوزه ارزیابی تشخیص و مراقبت از بیمار (9 سوال)، حوزه روابط بین فردی (7 سوال)، رهبری و مدیریت (6 سوال) و حوزه پیشرفت حرفه ای و تحقیق (5 سوال) بود. پاسخ ها در طیف 5 نقطه ای لیکرت از خیلی زیاد تا خیلی کم قرار داشتند. جهت تعیین روایی ابزار، پرسشنامه در اختیار 8 نفر از متخصصین بیهوشی و افراد صاحب نظر قرار گرفته و اصلاحات انجام شد. پایایی ابزار بر اساس روش آلفای کرانباخ تایید گردید ($\alpha=0/79$). جهت تحلیل داده ها از نرم افزار آماری SPSS نسخه 20 استفاده گردید. یافته ها: 70 درصد واحدهای پژوهش مونث و 30 درصد مذکر بودند. 40 درصد مجرد و 60 درصد متاهل بودند. 95 درصد کارشناس و 5 درصد ارشدبودن. 95 درصد شیفت در گردش بودند. میانگین و انحراف معیار واحدهای پژوهش از نظر سن 26.35 ± 5.52 و از نظر سابقه کار 1.02 ± 1.65 بود. میانگین و انحراف معیار نمره ابزار در حیطه دانش عمومی 47.45 ± 7.89 و در حیطه عملکرد اخلاقی قانونی 15.80 ± 3.33 ، در حیطه ارزیابی تشخیص و مراقبت از بیمار 39.80 ± 7.89 ، در حیطه روابط بین فردی 28.90 ± 6.12 و در حیطه رهبری و مدیریت 23.95 ± 6.00 و در حیطه پیشرفت حرفه ای و تحقیق 18.50 ± 4.30 و نمره کل 174.40 ± 30.82 بود. نتایج نشان داد که صلاحیت بالینی پرسنل بر اساس مقیاس خود گزارش دهی در حیطه دانش عمومی 50 درصد در سطح مطلوب، 45 درصد در سطح متوسط و 5 درصد در سطح نامطلوب بود. در حیطه عملکرد اخلاقی قانونی 55 درصد مطلوب، 40 درصد متوسط و فقط 5 درصد نامطلوب بود. در حیطه ارزیابی تشخیص و مراقبت از بیمار 85 درصد مطلوب، 10 درصد متوسط و 5 درصد نامطلوب بود. در حیطه روابط بین فردی در 75 درصد موارد مطلوب بود. در حیطه رهبری و مدیریت 70 درصد مطلوب و در حوزه پیشرفت حرفه ای و تحقیق در 50 درصد موارد مطلوب بود. به طور کلی در 6 حیطه 80 درصد رفتار مطلوب، 15 درصد موارد متوسط و 5 درصد نامطلوب بود. طبق آزمون کای اسکویر و ضریب همبستگی پیرسون ارتباط معنی داری بین وضعیت صلاحیت بالینی و اطلاعات دموگرافیک وجود نداشت. نتیجه گیری: یافته ها نشان داد که در حیطه دانش عمومی 50 درصد پرسنل وضعیت مطلوب داشتند لذا با نیازسنجی از پرسنل بایستی کارگاههای آموزشی برای افراد گذاشته و سطح دانش و آگاهی

افراد را ارتقا داد. همچنین در زمینه عملکرد اخل ...

کلمات کلیدی:

صلاحیت بالینی، پرسنل، هوشبری، خود ارزیابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/971283>

